

Pod obtožbo velike tativne državnega denarja

Pred okrožnim sodiščem se je danes začela obravnava proti Ostoju Vokiću, ki je obtožen kraje 13.500.000 din.

Ljubljana, 9. januarja
V razpravni dvorani št. 79 se je dopolnje začela zanimiva razprava, ki bi morala biti že pred božičem, pa je bila preložena, ker je bilo obtoženemu v preiskovalnem zaporu prepozno vročeno vabilo. V malem kazenskem senatu so s. o. s. Ivan Brebil kot predsednik ter Ivan Kralj in Vinko Strukelj kot sodnika. Obtoženca in njegovo soobtoženo ženo brani odvetnik dr. Makso Snuderl. Obtožnico zastopa državni tožilec Lendovsek, državo, ki je bila oškodovana in se je pridružila postopanju kot zasebna udeleženka, pa pravni referent državnega pravobranstva.

Po opravljenih formalnostih in ugotovitvami osebnih podatkov je državni tožilec šečel čital skoro 12 strani obsegajočo obtožnico, iz katere povzemamo glavne podatke.

Osebni podatki in obdolžitev

Vokić Ostoje, rojen 1906 v Prijedoru, pristojen v Ljubljano, pravoslavne vere, višji aktivni poročnik, oženjen, brez premoženja in nekaznovan, se obtožuje, da je 11. aprila lani in Novem mestu odvzel škodo državnega eraria bivše kraljevine Jugoslavije iz orožniške postaje, kjer je bila blagajna štaba dravske divizije, 13.500.000 din gotovine. Vokić Olga, rojena leta 1917 v Partinju, občini Sv. Jurij v Slovenskih goricah, pristojna v Ljubljano, pravoslavne vere, poročena, brez premoženja in nekaznovana, pa se obtožuje, da je 11. aprila do 15. maja lani v Ljubljani in njeni okolici prikrival znesek 10.500.000 din, vedoč da ga je njen mož ukradel, tako da je ves denar preložila iz vrča v zaboje in obratno, nadalje pa, da je uporabila v svojo odnosno skupno korist z možem znesek 752.617.50 din. Posedovala je nadalje v isto svrhu tudi znesek 57.668 din, najden ob aretaciji pri nji.

Zakrivila sta s tem: Ostoje Vokić zlostvo zoper imovino po §§ 314, 316, t. 4 k. z., Vokić Olga pa prestopek zoper imovino po § 333-II, t. 2 k. z.

Drugi podatki iz obtožnice

Ostoje Vokić je bil ob zlomu jugoslovanske vojske aktivni poročnik in adjutant poveljnika ljubljanskega vojnega okruga. V tem svojstvu je bil 11. aprila v Novem mestu, kjer je bil na nastajanju vojnega okruga v poslopu okrožnega sodišča, štab dravske divizijske oblasti pa v poslopu gimnazije. Tega dne je prispol v Novo mesto tudi blagajnik štaba, poročnik Alojz Oblak. Imel je 20 milijonov dinarjev, shranjenih v 6 vrčeh ter v originalnem vojaškem zaboju. V poslopu orožniške postaje je izplačeval plače oficirjem, podoficirjem in graničarjem. Zujtraj istega dne sta namreč še pred bombardiranjem Novega mesta prišla poveljniki okruga in obdolženi Vokić k Oblaku, ki jima je proti priznanici izplačal okrog 7 milijonov din. Od ukradenih 13.500.000 din se je torej izsledilo 12.613.500.75 din in 15.783 lir, dočim je razlika nedvomno nekje skrita, odnosno nepojasnjeno porabljena.

Zagovor obtožencev

Obtožnica navaja zagovor Vokića, ki dejanje v bistvu priznava, dočim krivo zanika. Pravi, da je na Veliki petek, ko se je tretjič vrnil na orožniško postajo v Novem mestu, opazil tam pri blagajni dravske divizijske oblasti popoln nered. Orožniki in vojaki so odnašali cele sope denarja, blagajnika Oblaka pa ni bilo nikjer. Zatrjuje, da so bile vrča, ki jih je dal prenesti v svoj avto, že odprte in da je v vsaki nekaj denarja manjkalo. Denarji ni nihče preštel. Vokić priznava, da je bil denar, skupno z vsoto, ki jo je dobil Batistič 8 do 9 milijonov in dopušča možnost, da se je na Smarni gori našlo še okoli 7 milijonov tega denarja.

Vokić odločno zanika namero, da bi bil hotel ta denar prisvojiti. Zagovarja se, da ga je prezel na povelje svojega komandanta. Zatrjuje, da je še istega dne v

Dobrodošlica novemu snegu

Vsi smo več ali manj zadovoljni z njimi, z izjemnimi seveda

Ljubljana, 9. januarja
Časopis je pozdravilo v zboru že včeraj; citatelej bi nam ne mogli odpustiti tega greha, če bi omalovaževali tako pomembne dogodek. Sneg smeti peli vselej hvaline, kadar koli smo ga takoj težko pričakovati kakor zdaj. Sedanji sneg pa zaraža večjo pozornost. Včasih smo sneg imenovali mano — ne le reporterji zgorj za svoje potrebe — temveč tudi nezaposleni. Kdanje snega je spadel med javna dela, čudno samo, da tudi snežnega vremena nismo proglašali med socialne akcije. V tistih časih je sneg zaslužil, da bi mu izredili dobrodošlico. Da bi ga pozdravljali župani, tega bi sicer ne mogli zahtevati, kajti kdo ve, kako so ga pozdravljali sami pri sebi spritočno praznih občinskih blagajn.

Tako smo se torej dotaknili snega kot prometnega in socialnega vprašanja. Tudi sedanji sneg, ki ga sicer ni toliko, da bi bilo treba za kidanje posebej njenati nezaposlene delavce, je prometni in socialni činitelj; to je vendar treba javno ugotoviti. Pred leti se je zgodilo v nekem našem mestu, da je bila uradna skrivnost, koliko delavcev je najelo občna za kidanje snega. Časopis je zaradi tega ni moglo objaviti, da v mestu kidajo sneg. Kidanje snega je bilo namreč po tem takem tudi uradna skrivnost. Da je snežilo, seveda tudi. Ob tej priliki pa je sneg povsem javna zadeva. Tako javna, kakov da je na razstavi. Lep je pa tudi tako in tako izvršiti, da naj ostane še dolgo, vsaj do prihodnjega, razstavljen v našem belem mestu. Škoda bi ga bilo kvariti z lopatami in ga utapljal v Ljubljani.

Priznanje pa vendar moramo izreci hincnikom, ki se pehajo s snegom že drugi dan, nekateri celo že od šeste. Vsi sicer se ne vedo, da je snežilo, zato bi bilo prav, da bi vsaj med tem, ko drugi kidajo sneg, čitali naše dnevnike in razmišljali o ljubljanskih snežnih problemih.

O snežnih problemih pa moramo razmisljati vsaj mi, ki vstajamo malo bolj zgodaj. Res, sneg je suh, po smučarski terminologiji ga je treba imenovati pršič, in človek ima poseben užitek, ko ga meša na cesti in preizkuša njegovo prozrost, v čevljih pa fizikalne lastnosti vode. Nekateri se sicer radi odpovedo temu užitku, toda sloveni bi v življenju ne smeli ničesar opustiti.

Davi so nekateri dvomili, ali bo tramvaj vozil ali ne. Kakor rečemo, sneg je prometni — bolje: protiprometni — činitelj. Upoštevati pa moramo, da sneg ne ovira le tramvajskega prometa, temveč, da ga tudi pospešuje. Čim več je snega, tem več je potnikov. Toda lahko se zgoditi, da tramvaju odpove sna, ker ni na smučih. Potniki tedaj sede v vozovih, kakor da čakajo pomlad. Davi je pa tramvaj vseeno vozil. Tisti, ki smo prišli z zamudo v službo, smo se seveda izgovarjali nanj in se sami zase veselili snega.

Doprime so mestni delavci orali sneg na nekaterih ulicah; preoran je bil vsaj na ce-

Ljubljani tudi prosil komandanta, naj prevezame denar, kar pa da je ta odklonil, češ, da je bolan in mu je izjavil, naj storiti z denarjem kar hoče. To da je tudi bil vzrok, da je denar skrival in ni nikomur o njem pravil. Na očitek zakaj je pa potem zacet denar uporabljati v lastno korist in ga pomešal s svojim, se zagovarja, da je to storil zato, da bi tako rešil vsaj nekaj denarja v svrhu poznejše izročitve v prave rogle. Gleda zneska, ki ga je dal Batistič, pravi, da ga je Batistič vzel sam, češ, da je tudi od odgovoren zanj in da ga bo hrani. Ter pozneje izročil pristojni oblasti. Tudi obdolženca dejanje v bistvu priznava, dočim krivo v istem smislu kot njen mož zanika. Obdolženca se zagovarja tudi, da sta imela nekaj privatne imovine, ki jima je bila prav tako zaplenjena. Vokić trdi, da je imel 260.000 din, njegova žena pa 162.000 din.

Obtožnica o zagovoru

Obtožnica se na široko pečat z zagovoroma obdolžencev in izpodbjala njune trditve. Med drugim ugotavlja, da Vokić do denarja ni imel nobenega službenega odnosa in da je blagajna samostalno izročil. Izpovedi priči tudi izhaja, da je bila blagajna po odbodu Oblaka pod nadzorstvom oroženikov in da iz vrča, ki so bile polne, ni mogoč nihče odnesti večjega zneska. Trditve, da je Batistič sam vzel 3.000.000 din, je ovržena po priči, ki izjavlja, da ji je Batistič sam povedal, da mu je Vokić znesek daroval. Višino zneskov, ki jih navaja obtožnica, je mogoče urotoviti na podlagi izpovedi blagajnika Oblaka in tudi glede na dejanski stan v letu 1941, da bi res imela tudi kontiskske prihanki, karor trdita.

Krivo v smislu obtožnice je obtoženca mogoče dokazati. Vokić zagovor, češ da je nameraval denar samo rešiti, da ne bi prišel v tuje roke, je ovržen s tem, da se javne oblasti v kritičnem času normalno poslovale in da imel obdolženec dovolj prilike, izročiti jim denar. Ce tega ni hotel, bi se moral obrniti za nasvet vsaj na katerga svojih predstojnikov, ki so tedaj bivali v Ljubljani. Tega ni storil, temveč je začel denar uporabljati v lastno korist. Da se je zavedal protipravnosti svojega dejanja, izhaja tudi iz dejstva, da se je skrival pod tujim imenom in da so bili vsi računi izstavljeni na dekliski imo njegove žene. Kvalifikacija dejanja kot tativne je utemeljena, ker je komandan vojnega okruga avrgel obdolženčeve izjavlo, da bi dal glede predmetnega denarja kak nalog. Izjavil je celo, da o denarju ni nihče vedel. Torej gre za tativno in ne utajo, kakor se je dejanie kvalificiralo v začetku. Ker je bila tativna izvršena na javnem kraju, je kvalifikacija v smislu § 316 točka 4 utemeljena.

Po prečitanju obtožnice se je začelo zasliševanje obdolžencev. Na razpravo je vabljeno 11 prič, tako da se bo pač zavlekla v pozne popoldanske ure.

Henrika Imenška in Ljudmilo Tarigo, Mihuela Poljskija in Julijana Sket ter Ivana Lagoda in Josipina Hrašek.

Terjatve napram bivši Jugoslavij. Uradni list sefa civilne uprave na Spodnjem Štajerskem je objavil drugi razglas o prijavi terjatev in pravice do bivše Jugoslavije. Rok prijave je podaljšan do 20. januarja 1942.

Veliki dobrdelni koncert v Mariboru. Mariborsko nemško pevsko društvo priredi skupno z Glasbenim društvom in Uradom za ljudsko prosveto pri Štajerski Domovinski zvezi 24. in 25. t. m. dva velika koncerta v koristi zimske pomoči. Koncerta bosta v zvezi z javno zbirko prostovoljnih prispevkov. Zbiranje se je pričelo danes in bo zaključeno prihodnjem petek. Šele po tem se bodo lahko dobile vstopnice za koncert. Stevilo posetnikov je omejeno.

Srbija omejuje tekstilno proizvodnjo

Centrala za industrijsko proizvodnjo v Srbiji je odredila znatno omejitev proizvodnje v tekstilni industriji. Gre za omejitev v uporabi volnenih in bombažne preje. Proizvodnja platnenih izdelkov je zdaj omejena na pasove, tkivo, ovoje in vrvice za zavijanje tobaka in državnih monopolskih izdelkov, dalje pa na vreče vagonške plalte, delovne oblike in vrvi za uporabo v kmetijstvu ter na vrvice za šivanje vreč, za drete itd. Omejitev proizvodnje se načaja nadalje na izdelke iz jute, ki morajo biti v vodniču obdelani iz papirja in na izdelke iz umetne svile.

Centrala za tekstilno proizvodnjo je obenem predpisala način uporabe zalog preje in sicer volneni in bombažni. Sirovina in preje, ki so že v delu, se lahko predelujejo, da tudi tudi ne sluzijo za proizvodnjo izdelkov, ki jih nova naredba izključuje.

V predlinicah umetne svile se omeji delovni čas na 42 ur tedensko. Nakup in prodaja kakor tudi preskrba s sirovinami in njihova razdelitev je pod kontrolo centralne za tekstilno proizvodnjo. Tvrde, ki uvažajo na lastno pobudo in izven pogodbene kontingentov tekstilno predvio in prej zo izenočstva, imajo pravico obdržati preko njim dodeljenih kontingentov 50% uvoženih sirovin.

Rdeči križ poroča

Počelo naj dvignejo: Brišnik Anica, ur. na bankski upravi, Bregant Pavla, soproga učitelja, Beltram Lojze, Benič, Bitenik Marjanika, dr. Benko Leopold, višji svetnik Marjančka, dr. Benko Leopold, višji svetnik Štefančič, žel. Bačnik Jožef, Cicilija Ivan, Cretnik Rozika, Čemač Franja, Cerne Angel, Čeč Angela, Čuden Slavka, Erjavec France (šol. nadzornik), Fröhlich Otto, Grad Janko, Gračner dr. Jože, Hvalič Jožef, Habjanč Milica, Jeraša Janez, Janečič Jeljana, Jemec J., Jovan Francelj, Jelen dr. Stanko, Ilešič dr. Svetozar univ. prof., Itin Vladimir, Kramžar Julka, Kudiš Žiga, Kuček Marko, Student, Koritsky Luce, ravnatelj, Kosmač Ela, učiteljica, Kollman Drago, Kokalj Franc, Lukman Franc, Luznar Stanislav, Logar Ivan, Machreda, Milica Maksimovič, Mikolči I., tovarnar, Mačej Zofija, Matoh Roza, učiteljica, Minatti Vilko, drž. nadgeometri, Namestnik Jožica, Orožen Rezi, Presečnik Stanko, štud. Perne Tončko, Prohinar Viktor, sodnik, Podlesek Josko, Polenec Anton, gimnazija, Pilih Ana, Pintar Slavko, trg z železnino, Rus inž. Jože, Sitar Ada, Skapin Jožko, Šrečnik Ana, Setina Avrelja, Strukelj Vinko, Spindl Jožef, Skor Rudolf, profesor, Subic Mirko, Thaler-Drenovec Franci, Vrčon Milan, Vagaja Božena, Venigerhole Milka, Vidmar dr. Jože, Vončica Pepca, Znidarič Vlado, Živkovič Ciro, Žerjav Milka, učiteljica, Zvezek trg zdrževalnik, Zupančič Silva, Zarniki Alojz, Žirman Albina. V tajništvu poizvedovalnega oddelka R. K. Tyrševa 11 naj se javijo: Limpel Jernej, Kopčavkar Janez, Dolina Alojz, dr. Stanko Jelen, Janečič Ivana, svoji voj. ujetniku Kostajška Alojza, Alcea Gliangrossi, Jellinek Gustav, Kračun Zvonko, Trauner Julka, Rupnik J. Božidar, Humar Valentin. Počasni spomen gospa Matvej Amalije so darovali stranke hiše Ljubljana, Ilirska ulica št. 18 Lit. 100.

Pač se pa lahko lotimo sporta. Razen te sportne panoge na cestah, ki jo gojimo brez pravne vnenje, zdaj zopet lahko govorimo o smučarstvu. Pri nas smo vsaj vsako zimno mnogo govorili o smučanju in smučarjih, ne glede na to ali se je res kdo smučal ali ne in ne glede na vrsto smučanja. V Ljubljani nismo bili v zadrgi za smučišča, če je bilo že kaj snega. Smučanje se je razvijalo tudi na cestah in celo v uradilih, saj smo prihajali v službo v smučarskih krovih. V Tivoliju so smučarji zamenjali sprejihalce, ne glede na prepoved, da je smučanje v parkih prepovedano. Na Rožniku smo gojili že tako zvan planinsko smučanje in v rožniških gozdovih so smučarji skrbeli, da so imeli gozdarji dovolj dela, namreč, da so lahko zopet sadili smrečice, namesto onih, ki jih je iztrgal smučarski tornado. V tem slogu in obsegu, z enako vremenu in požrtvovanostjo — kakor se pač temu pravi — se bo lahko zadejo zdaj do prihodnjega južnega vremena.

Tako smo se torej dotaknili snega kot prometnega in socialnega vprašanja. Tudi sedanji sneg, ki ga sicer ni toliko, da bi bilo treba za kidanje posebej njenati nezaposlene delavce, je prometni in socialni činitelj; to je vendar treba javno ugotoviti. Pred leti se je zgodilo v nekem našem mestu, da je bila uradna skrivnost, koliko delavcev je najelo občna za kidanje snega. Čudno samo, da tudi snežnega vremena nismo proglašali med socialne akcije. V tistih časih je sneg zaslužil, da bi mu izredili dobrodošlico. Da bi ga pozdravljali župani, tega bi sicer ne mogli zahtevati, kajti kdo ve, kako so ga pozdravljali sami pri sebi spritočno praznih občinskih blagajn.

Tako smo se torej dotaknili snega kot prometnega in socialnega vprašanja. Tudi sedanji sneg, ki ga sicer ni toliko, da bi bilo treba za kidanje posebej njenati nezaposlene delavce, je prometni — bolje: protiprometni — činitelj. Upoštevati pa moramo, da sneg ne ovira le tramvajskega prometa, temveč, da ga tudi pospešuje. Čim več je snega, tem več je potnikov. Toda lahko se zgoditi, da tramvaju odpove sna, ker ni na smučih. Potniki tedaj sede v vozovih, kakor da čakajo pomlad. Davi je pa tramvaj vseeno vozil. Tisti, ki smo prišli z zamudo v službo, smo se seveda izgovarjali nanj in se sami zase veselili snega.

— Prva civilna poroka v Dohrni. V Dohrni so imeli nedavno prvo civilno poroko. Porocila sta se Martin elžnič in Angela Špegel, oba iz Dohrne. Porocil ju je župan Rulof Petz.

— Rafajzovke na Spodnjem Štajerskem. Centrala rafajzovka za južno Štajersko v Gradcu je moralna izpolnit lani važno nalogu na Spodnjem

Beseda našim kmetom

V svojo korist in korist našega strokovnega slovstva bi bilo potrebno večje zanimanje za „Kmetovalca“, ki je zaključil že 58. leto izhajanja

Ljubljana, 9. januarja.
Z datumom od 15. decembra je pred božičnimi prazniki izšla 12. in zaključna številka 58. letnika glasila Kmetovalec družbe »Kmetovalca«. Kot brezplačno dalo je ji je priložen okusen specialno za kmečke potrebe prirejen koledar, ki bo vsakemu naročniku dragocen časovni in delovni pomočnik.

V uvodnem članku H. M. piše k 58. letnici »Kmetovalca«, podprtjuje njegovo strokovno vrednost in potrebo, da bi se slovenski kmetje čim bolj oklenili svoje strokovne literature »Kmetovalec«, ki ima za seboj že izredno lepo tradicijo, bi jim mogel pri tem biti v dragoceno kmet.

V poljedelski rubriki je dalji članek posvečen poglobitvi brazde. Pisec inž. B. F. utemeljuje potrebo poglabljivanja brazde in ugotavljanja pri tem, da si bo kmet z njo pridelok povečal. Sledijo nato nasveti glede soditve krmne pese in opis dveh najnevarnejših škodljivev jelja (klunotaja in golščastosti) z nasveti, kako jih najuspešneje zatiramo.

V sadarski rubriki je objavljen aktualen članek, kjer je treba obvarovati mlađe sadne drevje pred zajci in mrazom. Oba škodljiveca sta, kakor je pokazala izkušnja, enako nevarna in je najboljša obramba tista, ki bo varovala sadne drevje pred obema. Pri obiranju sadja se mnogokrat zgodi, da sta nam pručka ali stol bolj priročna kakor lesva. Kako si sami izdelamo tako pručko, je na kratko opisan v člančku »Stojoča za čiščenje sadnih dreves v strmih legah«.

V vinogradniški rubriki je priobčen dalji članek, ki razpravlja o vprašanju regeneracije vinogradov. Pisec, ki izpoveduje svoje zanimivosti izkušnje, prihaja do zaključka, da trta ne ushane zaradi stareosti, temveč zaradi pomanjkanja prikladnih živiljenjskih pogojev, predvsem vode in hrane. Tem zahtevam je mogoče zadostiti z globokim kopanjem in gnajnjem, nakar se bo trta pomladila, okreplila in obilo rodila.

V živilorejski rubriki je govor o zdravljenu malokrvnosti prašičkov, o vrednosti zmrnjene pese, zaključno pa je opisan praktični nasvet voznikom, kako najravnajo, kadar jim voz zabreže v blato in ga zavira ne more izpeljati.

V perutinarniški rubriki je govor o letos še posebno važnem vprašanju štednje z jajci, predvsem gre za primer, ko jajca izbiramo za nasad. Natančno je opisan način ugotovitve, ali so jajca oplojena, in zato sposobna za valjenje ali ne. V čebelarski rubriki zvemo, da je sojina močka, ki se pri nas kljub odličnim lastnostim ne more uveljaviti, izvrstna hrana za čebelne. Zlasti bo koristila čebelarjem v marcu in aprilu, ko se ni dovoljno paše, druga čebelja hrana pa je precej draža.

V gospodarski rubriki je v zvezi s člankom o preskrbi domačije z vodo, ki je bil

objavljeno v prejšnji številki, opisano podrobno črpanje vode iz vodnjaka in njenovo dovanjanje na oddaljene kraje, kako si napravimo iz sadjeva dober in zdrav kis, kako si izdelamo stojalo za odceditev posode, kakšen pomen imata žito in kruša v človeški hrani in končno kako si doma izdelamo nakovalo. Številko zaključuje kratka rubrika društvenih vesti.

Večina člankov, zlasti kjer gre za praktične nasvete za izdelavo raznih orodij in naprav, je ilustriranih in pozorno izdelane slike bodo čitateljem mnogo kje olajšale umevanje obenem pa dvigajo celotni vtis številke, v kateri je tudi tokrat po starji tradiciji izredno mnogo praktične gradiva.

Ob zaključku 58. letnika je treba nagniti, da je trud, ki ga kaže Kmetijska družba z vzornim izdajanjem svojega glasila vredno upoštevanja tistih, ki jim je ta odlični strokovni list potreben in namenjen. S »Kmetovalcem« bi se mogli Slovenci mirno predstaviti kjer koli. Upoštevati pa moramo, in to velja tako za naše mesto kakor vas, da je v sedajnjih razmerah ko smo opustili mnoge druge slovenske revije nujno, da vzdržimo predvsem slovensko strokovno slovstvo, ki naj našega kmeta v slovenskem jeziku navaja kakor že blizu šest desetletij še v bodoči k napredku.

Ne da bi hoteli razpravljati, podrobnejše o kmečki strokovni izobrazbi, ugotavljamo, da je zanimanje našega kmeta za svojo strokovno izobrazbo veliko premajhno. Sredstev, da bi pošljali kmečki starši po končani ljudski šoli svoje otroke, se v izpolnjevanju v strokovne kmetijske šole, je bilo doslej le redko, kje dovolj na razpolago. Tako je mladina bila in je navezanica predvsem na samoizobrazbo. Tu ji more v veliki meri koristiti zlasti »Kmetovalec«, ker mu bo vsaka številka povedala kaj koristnega. Te besede so namenjene zlasti kmečkemu prebivalstvu naše pokrajine, ki se je doslej po statističnih podatkih najmanj zanimalo za svoje strokovno časopisje. Zalostna je ugotovitev, da ne steje niti vsaka vas po entju naročnika in da se skoraj 90 odstotkov kmečkih gospodarjev ne briga za svojo in svojih otrok strokovno izobrazbo. To pa ima svoje posledice tudi v izkoriscanju zemlje, saj nam v tem vprašanju uradna statistika pove, da je izmed slovenskih kmetov prav naš kmet v Ljubljanski pokrajini med najbolj zaostalim in da doseže najnižje žetvene donose na sploh gospodarske korist.

Vzajemno razumevanje in sodelovanje je torej potrebno in kmetovalec toplo priporočamo, da se opri mejo »Kmetovalec« v čim večjem številu zaradi svoje koristij in zaradi ohranitve naše slovenske strokovne literature. Nobena kmečka hiša ne bi smela biti brez »Kmetovaleca«. Kj vsem novim naročnikom obljublja v darilo tudi praktični koledar.

— **DNEVNE VESTI**

— Prince Piemontski Umberto Savojski se je na praznik sv. Treh kraljev mudil v Milenu. Ob tej priložnosti je obiskal tudi zavod za vzgojo vojnih invalidov. Poleg ostalih odličnikov je bil navzduš tudi milanski prefekt Tiengo. Princ si je ogledal vse oldelke zavoda in se pogovarjal z naznanimi vojaki, ki so ga zelo toplo počitali. Vzajemno razumevanje in sodelovanje je torej potrebno in kmetovalec toplo priporočamo, da se opri mejo »Kmetovalec« v čim večjem številu zaradi svoje koristij in zaradi ohranitve naše slovenske strokovne literature. Nobena kmečka hiša ne bi smela biti brez »Kmetovaleca«. Kj vsem novim naročnikom obljublja v darilo tudi praktični koledar.

— **Umetniške prireditve v Milanu.** V galeriji Gian Ferrari razstavlja Mario Morelli iz Faenze keramiko, v domu umetnikov pa razstavlja madžarski slikar Gabriella Faber in Ida Raidl Gönöri. Na sporednu znameno Scale sta te dni operi »Adriana Lecouvreur« in Boitoova »Mefistofela«. Tudi v Milanu imajo težave z sporedom zaradi obolegenih igralcev in pevcev.

— **Centrala za železo na Hrvatskem.** Hrvatski uradni list je objavil tudi uredbo o ustanovitvi centrale za železo. S tem je prisia vsa prvoizvodna železa v državne roke.

— **Javna dela na Hrvatskem.** V zadnjih 8 mesecih je hrvatska vlada odobrila 1 milijard 434,200.000 kun za javna dela.

— **Nova velika električna centrala na Hrvatskem.** Hrvatska namenava zgraditi novo veliko električno centralo, ki bo preiskrbovala z električnim tokom Slavonijo, del Sremu in Bosnu.

— **Hrvatska gospodarska delegacija v Bukaresti.** V Bukarestu je olpotovala pod vodstvom državnega tajnika Lammerja hrvatska gospodarska delegacija, da uredi z rumunsko vlado raznega gospodarska vprašanja.

— **Madžarski električni tok na Hrvatsko.** Novosadska elektrarna je dobila od ministrica za industrijo dovoljenje dobavljati električni tok cementarni v Beočinu in kamnolomu v Kampiči. Madžarska bo pa dobivala za to od Hrvatske cement. Električna centrala v Novem Sadu je bila počasno zgrajena.

— **Iz srbskega gospodarstva.** Občina Kraljevo je prevzela prodajo monopolskih predmetov zlasti soli in tobacnih izdelkov, ki jih bo zamenjaval za kmetijske pridelke zlasti za žito in krompir. Tako upajo dobiti več živil za preskrbo prebivalstva Kraljeva in Čacka.

— **Posebne znamke v korist letalstva.** Hrvatska postna uprava izda v kratkem posebne poštne znamke v korist letalstva in sicer po 2, 50, 3 in 4 kune.

— **Obdobje v Srbiji.** Srbski ministrski svet je sklenil obdobje neutmeljene kurzne dobilečke. Obdobjenje se nanaša na dobilečke iztečajnih razlik na temelju pred 6. apriliom 1941. plačanega in potem neizvršenega uvoza, kakor tudi pred 6. apriliom 1941. izvršenega izvoza, ki je bil plačan pozneje. Gre v prvi vrsti za kupčje z Nemčijo, ker je notirala nemška marka pred vojno 14.80 dinarjev odnosno uradni 17.52, po vojni je bil pa določen njen tečaj na 20 din.

— **Hrvatska ovira ustanavljanje novih podjetij.** Hrvatsko pregovrino ministristvo je sklenilo začasno preprečiti ustanavljanje novih gospodarskih podjetij. Do 18. decembra

LJUBLJANSKI KINEMATOGRAFI

Predstave ob delavnikih ob 16., 18.15. ob nedeljah in v praznikih ob 10.30
14.30, 16.30 in 18.30

KINO Matica * TELEFON 22-41

Eposhalno filmsko veledele! Največji film zadnjega časa! Danes ob 16. poslednjem

Železna krona

Predstava ob 16.15 radi koncerta odpade

KINO UNION * TELEFON 22-41

Večna iluzija zadnji in najboljši film slovitega režisera Franca Capre in Jamesa Stewart. Lyone Bartram. itd.

KINO SLOGA * TELEFON 22-31

Danes poslednji! Danes poslednji! Film dramatične vsebine in napetih pustolovščin

Vražji glas

Ricardo Cortez, Sally Eilers, Basil Sidney

— **173 veseljakov v policijskih zaporih.** Ceravno so Zagrebčani prisluhivali, da bo za Silvestro policijska ura podatljiva, se to ni zgodilo. Opolnoči so morali biti vsi doma, ker so jim sicer pretile avde kazni in globe. Klub vsem svarilom policijskim uprave pa so njeni organi v noči letni noči na zagrebskih ulicah in v nekem lokalnu prijeli kar 173 veseljakov, ki so jih uvozili v nočno razpoloženja nikakor niso mogli krotiti. Veseljake so odpeljali v policijske zapore, naslednji dan pa so plačali še občutno denarno globo od 1000 do 1500 krun.

— **Mrlje,** ki je notel uiti policiji, v zatrebškem policijskem zaporu v Ozaljski ulici, so imeli te dni kaj čudnega gostja. Neki policijski organ ga je prijel na mreč, ker se mu je zdel sumljiv in ga odpeljal na policijsko stražnico. Neznanca so tam vtraktali v celico, kmalu pa je začel na vso moč razbijati in se z glavo zaletavati v zid. Izmenjava je omahnil in »mrliček« padel na tla. Stražniki so ga na vse načine poizkusali obuditi k življenju, pa se jim to ni posrečilo. Ko so se prepričali, da je neznanec temeljito mrtev, so po elefonu poklicnici policijsko upravo in jih poročali o nenavadnem slučaju. Zdravnik, ki je kmalu nato prispel, je »mrličku« potopal živo in ugotovil, da sploh ni »mrliček«, pač pa prevezene, ki bi bil ubežal, da ga stražniki iz previdnosti tudi »mrliček« padel na tla. Stražniki so ga na vse načine poizkusali obuditi k življenju, pa se jim to ni posrečilo. Ko so se prepričali, da je neznanec temeljito mrtev, so po elefonu poklicnici policijsko upravo in jih poročali o nenavadnem slučaju. Zdravnik, ki je kmalu nato prispel, je »mrličku« potopal živo in ugotovil, da sploh ni »mrliček«, pač pa prevezene, ki bi bil ubežal, da ga stražniki iz previdnosti tudi »mrliček« padel na tla. Stražniki so ga na vse načine poizkusali obuditi k življenju, pa se jim to ni posrečilo. Ko so se prepričali, da je neznanec temeljito mrtev, so po elefonu poklicnici policijsko upravo in jih poročali o nenavadnem slučaju. Zdravnik, ki je kmalu nato prispel, je »mrličku« potopal živo in ugotovil, da sploh ni »mrliček«, pač pa prevezene, ki bi bil ubežal, da ga stražniki iz previdnosti tudi »mrliček« padel na tla. Stražniki so ga na vse načine poizkusali obuditi k življenju, pa se jim to ni posrečilo. Ko so se prepričali, da je neznanec temeljito mrtev, so po elefonu poklicnici policijsko upravo in jih poročali o nenavadnem slučaju. Zdravnik, ki je kmalu nato prispel, je »mrličku« potopal živo in ugotovil, da sploh ni »mrliček«, pač pa prevezene, ki bi bil ubežal, da ga stražniki iz previdnosti tudi »mrliček« padel na tla. Stražniki so ga na vse načine poizkusali obuditi k življenju, pa se jim to ni posrečilo. Ko so se prepričali, da je neznanec temeljito mrtev, so po elefonu poklicnici policijsko upravo in jih poročali o nenavadnem slučaju. Zdravnik, ki je kmalu nato prispel, je »mrličku« potopal živo in ugotovil, da sploh ni »mrliček«, pač pa prevezene, ki bi bil ubežal, da ga stražniki iz previdnosti tudi »mrliček« padel na tla. Stražniki so ga na vse načine poizkusali obuditi k življenju, pa se jim to ni posrečilo. Ko so se prepričali, da je neznanec temeljito mrtev, so po elefonu poklicnici policijsko upravo in jih poročali o nenavadnem slučaju. Zdravnik, ki je kmalu nato prispel, je »mrličku« potopal živo in ugotovil, da sploh ni »mrliček«, pač pa prevezene, ki bi bil ubežal, da ga stražniki iz previdnosti tudi »mrliček« padel na tla. Stražniki so ga na vse načine poizkusali obuditi k življenju, pa se jim to ni posrečilo. Ko so se prepričali, da je neznanec temeljito mrtev, so po elefonu poklicnici policijsko upravo in jih poročali o nenavadnem slučaju. Zdravnik, ki je kmalu nato prispel, je »mrličku« potopal živo in ugotovil, da sploh ni »mrliček«, pač pa prevezene, ki bi bil ubežal, da ga stražniki iz previdnosti tudi »mrliček« padel na tla. Stražniki so ga na vse načine poizkusali obuditi k življenju, pa se jim to ni posrečilo. Ko so se prepričali, da je neznanec temeljito mrtev, so po elefonu poklicnici policijsko upravo in jih poročali o nenavadnem slučaju. Zdravnik, ki je kmalu nato prispel, je »mrličku« potopal živo in ugotovil, da sploh ni »mrliček«, pač pa prevezene, ki bi bil ubežal, da ga stražniki iz previdnosti tudi »mrliček« padel na tla. Stražniki so ga na vse načine poizkusali obuditi k življenju, pa se jim to ni posrečilo. Ko so se prepričali, da je neznanec temeljito mrtev, so po elefonu poklicnici policijsko upravo in jih poročali o nenavadnem slučaju. Zdravnik, ki je kmalu nato prispel, je »mrličku« potopal živo in ugotovil, da sploh ni »mrliček«, pač pa prevezene, ki bi bil ubežal, da ga stražniki iz previdnosti tudi »mrliček« padel na tla. Stražniki so ga na vse načine poizkusali obuditi k življenju, pa se jim to ni posrečilo. Ko so se prepričali, da je neznanec temeljito mrtev, so po elefonu poklicnici policijsko upravo in jih poročali o nenavadnem slučaju. Zdravnik, ki je kmalu nato prispel, je »mrličku« potopal živo in ugotovil, da sploh ni »mrliček«, pač pa prevezene, ki bi bil ubežal, da ga stražniki iz previdnosti tudi »mrliček« padel na tla. Stražniki so ga na vse načine poizkusali obuditi k življenju, pa se jim to ni posrečilo. Ko so se prepričali, da je neznanec temeljito mrtev, so po elefonu poklicnici policijsko upravo in jih poročali o nenavadnem slučaju. Zdravnik, ki je kmalu nato prispel, je »mrličku« potopal živo in ugotovil, da sploh ni »mrliček«, pač pa prevezene, ki bi bil ubežal, da ga stražniki iz previdnosti tudi »mrliček« padel na tla. Stražniki so ga na vse načine poizkusali obuditi k življenju, pa se jim to ni posrečilo. Ko so se prepričali, da je neznanec temeljito mrtev, so po elefonu poklicnici policijsko upravo in jih poročali o nenavadnem slučaju. Zdravnik, ki je kmalu nato prispel, je »mrličku« potopal živo in ugotovil, da sploh ni »mrliček«, pač pa prevezene, ki bi bil ubežal, da ga stražniki iz previdnosti tudi »mrliček« padel na tla. Stražniki so ga na vse načine poizkusali obuditi k življenju, pa se jim to ni posrečilo. Ko so se prepričali, da je neznanec temeljito mrtev, so po elefonu poklicnici policijsko upravo in jih poročali o nenavadnem slučaju. Zdravnik, ki je kmalu nato prispel, je »mrličku« potopal živo in ugotovil, da sploh ni »mrliček«, pač pa prevezene, ki bi bil ubežal, da ga stražniki iz previdnosti tudi »mrliček« padel na tla. Stražniki so ga na vse načine poizkusali obuditi k življenju,

V Ljubljani imamo dvajset kavarn

**Prav za prav točnega števila ne vemo in večina
Ljubljjančanov vseh kavarn niti ne pozna**

Ljubljana, 9. januarja.

Ce bi uprashi kateregakoli Ljubljjančana, ki poteka njegovo življenje po večini v sredisu mesta, koliko imamo v Ljubljani kavarn, bi jih našel kar na prste in povedal, da jih imamo 7. Ce bi pa po svojem spominu brskal malo natancneče, bi jih našel morda 9. Spomnil bi se namreč še Bežigrad in taborskega okraja, ki imata, prav tako vsak po eno prav čedno kavarno. Ce bi ga potem napotil od slavnega rotovža tja proti Starem trgu, bi se nemara domisili še ene, s tem pa bi bilo njegovo naštevanje tudi končano.

Ne smeti pa misliti, da imamo v Ljubljani res samo 10 kavarn, kolikor jih pozna povprečni Ljubljjančan, ki ni zanjabiljen. Zaljubjeni jih poznamo namreč še nekaj več, kjer najdejo zatočišče, da svojim izvoljenim pospeševajo zanjubljene besele.

Majhen izprehod po ljubljanskih kavarnah in „kavarnah“, ki pa vse nosijo ponosen naziv „Kavarna“, nam bo pokazal, da premore naše mesto blizu 29 gostoljubnih obratov, kjer človek lahko preganja dolgčas.

Ce jih hočemo razdeliti pravično, jih moramo razdeliti v 4 skupine: v prave velkomestne kavarne, v predmestne, v skromnejše in v pričakovane, ki jih še nimamo. V tej poslednji skupini je prav za prav samo ena kavarna, ki nam je bila objubljena, pa je še nimamo.

V pravih mestnih kavarnah

V skupini pravih mestnih ali celo velikomestnih kavarn jih je 7. Da bi nikomur ne storil, krivice, jih bomo z njihovimi glavnimi značilnostmi našeli po abecednem redu:

EMONA v najstrožjem središču Ljubljane je zjutraj kavarna ljudi, ki ne morejo spati. Ko so druge kavarne še vse zaspale ali celo zaprite, mezikajo iz Emone že luči, ki nam kažejo njene prve jutrine goste. To so ljudje, ki doma ne dobe zajtrka in ki se jim po večini kar v plašču in klobukih mudi zajtrkati, pregledati jutrine liste in pohititi na delo. Potem se kavarna, za nekaj časa spet izprazni, dokler je v popoldanskih urah ne napolnijo poslovni ljudje, ki so njeni mirni in dostojni gostje do popoldanskih ur oziroma do popoldanskega koncerta. Tedaj je Emona kavarna oddišnih dam, ki se sladkajo ob beli kavi, m slijo na žemljice in rogljice in uživajo po zvokih godbe. Zvečer dobi Emona spet svoj vsakdanji obraz domačnosti. Njeni prijazni kleti, kjer se je včasih mladina rada sušala do zgodnjih jutrnih ur, je zdaj zaklonjene.

EVROPA je kavarna športnikov, upokojencev in biljarlistov, v zadnjem času pa je delno postala tudi kavarna poslovnih ljudi, zlasti tistih, ki trgujejo z lesom. Sportniki so od upokojencev strogo ločeni in se med sabo nikoli ne mešajo. Upokojenci se najrajsi pogovarjajo o starih, dobroh časih in o nesrečnih mladinih, ki jih nihakor ne more več razumeti, čeravno so njihovi nazori najpravilnejši, poleg tega pa radi tudi po malem kvartajo, da tako preženo dolgčas. Športniki imajo spet čisto svoje pomenke. Gre za hitrostne rekorde v vseh panogah športa, za število golov in podobno. Biljardisti so bolj močnejši ljudje. Podobno kakor šahisti. Spretno vrte v rokah svoje palice in opazujejo učinek sovjih sunkov.

METROPOL je predvsem kavarna tujcev, ki prihajajo v Ljubljano in jim je kavarna nasproti postaja pač najprimernejša. Tam se sestajajo tuli poslovni ljudje, posede pa v nej radi tudi tisti, ki se jim preveč mudi na postajo in čas do odhoda kavare radi prebjego v tej prijetni kavarni.

NEBOTNIK je v glavnem kavarna mlajših ljudi. Dopolne je precej prazen, popoldne ga napolnijo naše dame, ki se, kakor v Emoni, rade naslajajo ob zvokih lepe godbe in dobiti beli kavi. Proti večeru in tja do policijske ure pa postane Nebotnik kavarna mladine in veseljakov, ki poleg črne kave upoštevajo tuli kozarec ali liter dobrega vina. Ti veseljaki se radi ozirajo proti zgornjemu nastropju in se z veseljem spominjajo v baru preplešanih ur ali celo celih noči.

PRESERN je čisto samosvoja kavarna brez dam in brez godbe. Dopoldne je precej prazen, poslati na urad za izgubljene reči... a radovednost si moram vendarle utolažiti...«

Znova se je obrnil k telefonu, poklical centralo in zahteval tehnični urad za speciale posle.

»Halo... je Lavis tam? A, sam govorš... kako... ali si mar glas izpremenil? A, prehlad? Nu, skoči do mene, zabavico imam zate.«

»Kaj je to tisti za odtiske?« je vprašal Milton.

Tisti za odtiske, tisti za fotografijo, tisti za kemične reakcije... skratka, Lavis, če rečem Lavis, je s tem vse povedano... na tehničnem uradu je več ko deset specialistov, a tisti, ki dela sve, je zmerom Lavis. Gorje, ko bi njega ne bilo... in takoj je zmerom, dragi Milton... svet se suče na dveh ali treh tečajih, vse ostalo je zgolj slepiло.«

Mož, ki je bil deležen tako laskavega predstavljanja, laskavega tem bolj, ker komisar Richard na-

Ezio d'Errico

Nos iz lepenke

Redarja sta iztegnili roke v obupni kretniji, ki je bila zgovornejša od vsakega odgovora.

»Dobro... idita...«

Ko sta redarja odšla, je komisar spet nekaj časa obračal kartico z domnevnim tajnopisom v rokah, nato pa zagodrnjal:

»Prav za prav bi moral dati listnico v ovoj in jo poslati na urad za izgubljene reči... a radovednost si moram vendarle utolažiti...«

Znova se je obrnil k telefonu, poklical centralo in zahteval tehnični urad za speciale posle.

»Halo... je Lavis tam? A, sam govorš... kako... ali si mar glas izpremenil? A, prehlad? Nu,

skoči do mene, zabavico imam zate.«

»Kaj je to tisti za odtiske?« je vprašal Milton.

Tisti za odtiske, tisti za fotografijo, tisti za kemične reakcije... skratka, Lavis, če rečem Lavis, je s tem vse povedano... na tehničnem uradu je več ko deset specialistov, a tisti, ki dela sve, je zmerom Lavis. Gorje, ko bi njega ne bilo... in takoj je zmerom, dragi Milton... svet se suče na dveh ali treh tečajih, vse ostalo je zgolj slepiло.«

Mož, ki je bil deležen tako laskavega predstavljanja, laskavega tem bolj, ker komisar Richard na-

vadno ni bil radodaren s priznanji, se je pojavil z licem napetim od založja zvečilne gume.

Bil je vitek fant z velikim šopom plavih las, ki mu je visel na pegasto čelo. Modre, rdeče obrobjene oči so mezikale za lečami nanosnika, kakor bi jih bilo utrudilo preobilno bedenje pri močni svetlobi laboratorijskih žarnic. Mladensko telo mu je maledralo v preširoki halji, pokriti s kislinskimi maledri, in ko je iztegnil roke, da bi vzel kartico, ki mu je pomolil komisar, je Milton videl, da skoraj nima več nohtov na prstih.

Ne da bi nehal žvečiti svojo dišečo gumo, je čudni človek vrgel oči na trdi papir, nato pa zlepetal:

»Ali je treba takoj?«

»Precej se mudi...«

»Namreč: še pred koncem tedna moram oddati dva obširna izvida... in potem imam zadivo s tisto steklenico, ki je prišla iz Nantesa... in ker gre v tem primeru za igračko, ki jo je treba jemati v roke in spet odlagati...«

»Kako mislite?« je radovedno vprašal Milton.

»Vidite, gospod doktor... s tajnjopisi je kakor z rebusi: človek jih ne reši takoj v celoti... najprej si jih mora dobro ogledati, nato jih je treba spraviti v predel in ne več misiliti nanje... drugi dan jih spet pogledati, začneš študirati črke in številke ter jih sestavljati na vse mogoče načine... potem skušaš uporabiti kak kluč... in potem jih znova vržeš v predel. Možgani pa ta čas delajo na svojo pest...«

»Podzavest nemara...«

»Morda... ne upam se reči, kaj je, toda po iz-

vadno ni bil radodaren s priznanji, se je pojavil z licem napetim od založja zvečilne gume.

Bil je vitek fant z velikim šopom plavih las, ki mu je visel na pegasto čelo. Modre, rdeče obrobjene oči so mezikale za lečami nanosnika, kakor bi jih bilo utrudilo preobilno bedenje pri močni svetlobi laboratorijskih žarnic. Mladensko telo mu je maledralo v preširoki halji, pokriti s kislinskimi maledri, in ko je iztegnil roke, da bi vzel kartico, ki mu je pomolil komisar, je Milton videl, da skoraj nima več nohtov na prstih.

Ne da bi nehal žvečiti svojo dišečo gumo, je čudni človek vrgel oči na trdi papir, nato pa zlepetal:

»Ali je treba takoj?«

»Precej se mudi...«

»Namreč: še pred koncem tedna moram oddati dva obširna izvida... in potem imam zadivo s tisto steklenico, ki je prišla iz Nantesa... in ker gre v tem primeru za igračko, ki jo je treba jemati v roke in spet odlagati...«

»Kako mislite?« je radovedno vprašal Milton.

»Vidite, gospod doktor... s tajnjopisi je kakor z rebusi: človek jih ne reši takoj v celoti... najprej si jih mora dobro ogledati, nato jih je treba spraviti v predel in ne več misiliti nanje... drugi dan jih spet pogledati, začneš študirati črke in številke ter jih sestavljati na vse mogoče načine... potem skušaš uporabiti kak kluč... in potem jih znova vržeš v predel. Možgani pa ta čas delajo na svojo pest...«

»Podzavest nemara...«

»Morda... ne upam se reči, kaj je, toda po iz-

vadno ni bil radodaren s priznanji, se je pojavil z licem napetim od založja zvečilne gume.

Bil je vitek fant z velikim šopom plavih las, ki mu je visel na pegasto čelo. Modre, rdeče obrobjene oči so mezikale za lečami nanosnika, kakor bi jih bilo utrudilo preobilno bedenje pri močni svetlobi laboratorijskih žarnic. Mladensko telo mu je maledralo v preširoki halji, pokriti s kislinskimi maledri, in ko je iztegnil roke, da bi vzel kartico, ki mu je pomolil komisar, je Milton videl, da skoraj nima več nohtov na prstih.

Ne da bi nehal žvečiti svojo dišečo gumo, je čudni človek vrgel oči na trdi papir, nato pa zlepetal:

»Ali je treba takoj?«

»Precej se mudi...«

»Namreč: še pred koncem tedna moram oddati dva obširna izvida... in potem imam zadivo s tisto steklenico, ki je prišla iz Nantesa... in ker gre v tem primeru za igračko, ki jo je treba jemati v roke in spet odlagati...«

»Kako mislite?« je radovedno vprašal Milton.

»Vidite, gospod doktor... s tajnjopisi je kakor z rebusi: človek jih ne reši takoj v celoti... najprej si jih mora dobro ogledati, nato jih je treba spraviti v predel in ne več misiliti nanje... drugi dan jih spet pogledati, začneš študirati črke in številke ter jih sestavljati na vse mogoče načine... potem skušaš uporabiti kak kluč... in potem jih znova vržeš v predel. Možgani pa ta čas delajo na svojo pest...«

»Podzavest nemara...«

»Morda... ne upam se reči, kaj je, toda po iz-

vadno ni bil radodaren s priznanji, se je pojavil z licem napetim od založja zvečilne gume.

Bil je vitek fant z velikim šopom plavih las, ki mu je visel na pegasto čelo. Modre, rdeče obrobjene oči so mezikale za lečami nanosnika, kakor bi jih bilo utrudilo preobilno bedenje pri močni svetlobi laboratorijskih žarnic. Mladensko telo mu je maledralo v preširoki halji, pokriti s kislinskimi maledri, in ko je iztegnil roke, da bi vzel kartico, ki mu je pomolil komisar, je Milton videl, da skoraj nima več nohtov na prstih.

Ne da bi nehal žvečiti svojo dišečo gumo, je čudni človek vrgel oči na trdi papir, nato pa zlepetal:

»Ali je treba takoj?«

»Precej se mudi...«

»Namreč: še pred koncem tedna moram oddati dva obširna izvida... in potem imam zadivo s tisto steklenico, ki je prišla iz Nantesa... in ker gre v tem primeru za igračko, ki jo je treba jemati v roke in spet odlagati...«

»Kako mislite?« je radovedno vprašal Milton.

»Vidite, gospod doktor... s tajnjopisi je kakor z rebusi: človek jih ne reši takoj v celoti... najprej si jih mora dobro ogledati, nato jih je treba spraviti v predel in ne več misiliti nanje... drugi dan jih spet pogledati, začneš študirati črke in številke ter jih sestavljati na vse mogoče načine... potem skušaš uporabiti kak kluč... in potem jih znova vržeš v predel. Možgani pa ta čas delajo na svojo pest...«

»Podzavest nemara...«

»Morda... ne upam se reči, kaj je, toda po iz-

vadno ni bil radodaren s priznanji, se je pojavil z licem napetim od založja zvečilne gume.

Bil je vitek fant z velikim šopom plavih las, ki mu je visel na pegasto čelo. Modre, rdeče obrobjene oči so mezikale za lečami nanosnika, kakor bi jih bilo utrudilo preobilno bedenje pri močni svetlobi laboratorijskih žarnic. Mladensko telo mu je maledralo v preširoki halji, pokriti s kislinskimi maledri, in ko je iztegnil roke, da bi vzel kartico, ki mu je pomolil komisar, je Milton videl, da skoraj nima več nohtov na prstih.

Ne da bi nehal žvečiti svojo dišečo gumo, je čudni človek vrgel oči na trdi papir, nato pa zlepetal:

»Ali je treba takoj?«

»Precej se mudi...«

»Namreč: še pred koncem tedna moram oddati dva obširna izvida... in potem imam zadivo s tisto steklenico, ki je prišla iz Nantesa... in ker gre v tem primeru za igračko, ki jo je treba jemati v roke in spet odlagati...«

»Kako mislite?« je radovedno vprašal Milton.

»Vidite, gospod doktor... s tajnjopisi je kakor z rebusi: človek jih ne reši takoj v celoti... najprej si jih mora dobro ogledati, nato jih je treba spraviti v predel in ne več misiliti nanje... drugi dan jih spet pogledati, začneš študirati črke in številke ter jih sestavljati na vse mogoče načine... potem skušaš uporabiti kak kluč... in potem jih znova vržeš v predel. Možgani pa ta č